

Συναξάρι τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ἐκ Κονίτισης καί ἐν Βραχωρίῳ (Αγρινίῳ) τῆς Αἰτωλίας μαρτυρήσαντος, + 23 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης γεννήθηκε στήν Κόνιτσα. Οἱ γονεῖς του ἦσαν Μουσουλμᾶνοι. Ὁ πατέρας του κατεῖχε τό ἀξίωμα τοῦ Δερβίση καί τοῦ Σάχη. Ὃταν ὁ Ἰωάννης ἔφθασε σέ ἡλικία 20 ἐτῶν συνετάγη στό τάγμα τῶν Δερβίσηδων καί ἦλθε στά Ἰωάννινα, ὅπου καί περέμεινε ἀρκετό καιρό. Αναχώρησε ἀργότερα ἀπό ἐκεῖ καί μετέβη στό Βραχώρι τῆς Αἰτωλίας (Αγρινίο) καί κατοίκησε σέ ἀρχοντικό οἶκημα λεγόμενο Μουσελίμ Σεράϊ. Ἐδῶ ὁ ἀρχοντας Τοῦρκος τῆς περιοχῆς τόν ἐτίμησε πολύ καί τόν ὀνόμασε δικό του Δερβίση. Ἀρχισε ὁμως σιγά-σιγά ἡ καλή ἀλλοίωση καί ἡ μεταστροφή τοῦ Ἰωάννου στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Ἀπέβαλε τά ἐνδύματα τοῦ Δερβίση καί ἐνδύθηκε μέ χριστιανικά ἱμάτια. Ὁ Θεός ὀδήγησε τά βήματά του στήν Ἰθάκη, ὅπου καί ἐβαπτίσθηκε Χριστιανός καί ἔλαβε τό ὄνομα Ἰωάννης. Ἐπέστρεψε, μετά τή βάπτισή του στήν Αἰτωλία, νυμφεύθηκε στό χωριό Μαχαλᾶς καί ζοῦσε βίο ἐνάρετο καί χριστιανικό, ἀσκῶν τό ἐπάγγελμα τοῦ ἀγροφύλακος.

Ὃταν, τό 1831 μ.Χ., ὁ πατέρας του ἔμαθε, ὅτι ὁ υἱός του ἔγινε Χριστιανός, λυπήθηκε πολύ καί ἔστειλε ἀνθρώπους νά τόν μεταπέισουν νά ἐπανέλθει στό Μουσουλμανισμό. Ἀλλά ὁ μάκάριος Ἰωάννης, ἔχοντας

τή φωτιά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στήν καρδιά του, ἀπέστρεψε τό πρόσωπό του ἀπό αὐτούς καί ἔμεινε ἀκλόνητος στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ.

Τότε οἱ Ἀγαρηνοί τπον διέβαλαν στό μουσελίμη τοῦ Βραχω-ρίου, ὁ ὁποῖος τόν συνέλαβε. Ὁ Ἅγιος ὁμολόγησε μέ θάρρος ὅτι ἔγινε Χριστιανός καί ἀπέπτυσε μέ ὅλη του τήν ψυχή τήν πλάνη τοῦ Μωαμεθανισμοῦ. Τότε ὑποβλήθηκε σέ σκληρά βασανιστήρια καί ραβδισμούς καί ἀφοῦ τόν ἔδεσαν μέ ἀλυσίδες στόν ἔκλεισαν σέ σκοτεινή φυλακή. Καί πάλι στή φυλακή ὑπέστη φρικώδεις ταλαιπωρίες. Βλέποντας ὁ κτό ἀμετάθετο τῆς γνώμης του καί τήν ἐμμονή του στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, διέταξε νά τόν ἀποκεφαλίσουν κοντά στό ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Βραχωρίου, τό ἔτος 1814 μ.Χ. Τήν ὥρα τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ του ὁ Μάρτυς ἀνεφώνησε: *"Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου"*.

Μετά τό μαρτύριό του, τό ἔτος 1814 μ.Χ., οἱ Χριστιανοί τῆς πόλεως τοῦ Βραχωρίου (Αγρινίου) παρέλαβαν τό τίμιο λείψανο αὐ-τοῦ καί τό ἐνταφίασαν σέ ἕνα ἀγρό. Ὅταν ἔγινε ἡ ἀνακομιδή, με-ταξύ τῶν ἐτῶν 1814-1821 μ.Χ., τά ἱερά λείψανα μετεφέρθησαν κρυφά στήν ἱερά μονή Προσιωτίσης Εὐρυτανίας ἀπό τόν ἱερέα Κύριλλο Καστανοφύλλη καί κατετέθησαν σέ τόπο κρυφό. Τά χρόνια ἐπέρασαν καί τό γεγονός περιέπεσε σέ λήθη. Ἀλλά ὁ δοξάζων τούς Ἁγίους Κύριος ἀπεκάλυψε αὐτά στούς μοναχοῦς τῆς μονῆς, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν, στίς 4 Ἰανουαρίου 1974 μ.Χ., νά ἀνοίξουν τήν κρύπτη ἐπάνω στήν ὁποία εἶχε χαραχθεῖ μέ τό χέρι τοῦ κομίσαντος: *"Οὐ μεταλλεῖον ἀργυροχρύσου πέλω, ἀλλ' ὄλβον φέρω. Πάντα λίθον μή κίνει"*. Μόλις οἱ μοναχοί ἀποκύλησαν τό λίθο πού ἦταν ἐπάνω στήν κρύπτη, ἄρρητη εὐωδία ἐξῆλθε, πού εὐχαρίστησε καί ἐξέπληξε τίς ψυχές τους. Μέσα στήν κρύπτη ὑπῆρχε μία ξύλινη λειψανοθήκη ἐντός τῆς ὁποίας φυλάσσονταν ἡ τιμία κάρα μετά τῶν ὀστέων ἀγνώστου Ἁγίου. Ἐρευνώντας τόν τόπο βρῆκαν ἕνα κερα-μίδι ἐπί τοῦ ὁποίου ἀναγραφόταν: *"ΙΣ ΧΣ ΝΙ ΚΑ (Ἰησοῦς Χριστός Νικᾶ). Οὗτος ἦν ὁ ἐξ Ὁθωμανῶν Ἰωάννης, ὁ ἐν Βραχωρίῳ ὑπέρ Χριστοῦ μαρτυρήσας κατά τό 1814 Σεπτεμβρίου κγ"*.